

Beleving.....en berusting.....

In de afgelopen week heb ik drie wedstrijden bezocht: NTVV – FIOS, Nieuwenhoorn – Doto en Westlandia – SJC; 1 x een wedstrijd tussen een vierdeklasser en een “oude vijfdeklasser” en 2 x een wedstrijd tussen een hoofdklasser en een 1e klasser. Wel over het verschil in voetbalklasse hoeven we het niet te hebben. Bij de één is het missen van een kans soms gewoon “onvermogen” en bij de ander is het missen gewoon “stom”.

Maar in het beleven van een wedstrijd hoeft helemaal geen verschil te zitten. De trainer van NTVV ging helemaal uit z'n stekker toen een speler zijn advies niet opvolgde, de trainer van DOTO stootte z'n grote teen toen hij enige woorden het veld in wilde slingeren en de trainer van SJC kneep zijn schrijfboekje bijna fijn van ergernis toen de zoveelste stommitieit in zijn ogen werd uitgevoerd. Op elk niveau kan een wedstrijd dus heel heftig beleefd worden.

Supporters leven ook mee. Toch ontdekte ik bij alle wedstrijden lieden die niets zeiden, maar stil genoten van het spelletje met een vrolijke blik in hun ogen of een brede glimlach om het gebodene. En de scheids zult u zich afvragen, was daar dan verschil in beleving: nee alle drie voerden hun hobby serieus uit: de warming-up (nou bij dat warme weer), er werd consequent gefloten en waar nodig goed ingegrepen. Bij de gemiste kansen kwam er soms een minzame blik op het gezicht van de referee, maar hij leefde mee met de schaamte die over de speler viel, door hem bemoedigend toe te knikken.

Gaandeweg de wedstrijden was er echter ook berusting: de trainer(s) van FIOS wachtten af en probeerden positief te blijven, maar bij zoveel onmogelijkheden was het lijden zichtbaar. Bij Nieuwenhoorn was er naar het einde toe een wat gelaten stemming, omdat het weer niet lukte, de handsbal niet werd gezien en de tegenstander gewoon nog twee maal scoorde. Bij SJC werd het stiller en stiller op de bank, maar ja het was ook zo warm je kon je beter maar ook niet verroeren.

En mijn beleving? Bij een vierde klasse wedstrijd moet je niet alleen op het spel letten, maar ook op de betrokkenheid van iedereen rondom een elftal. Die betrokkenheid die beleving doet mij goed en als dan ook de scheidsrechter zijn beste beentje voor zet en dit ook gewaardeerd wordt door “oude getrouwen” dan zit het met mijn beleving wel goed.

Bij de andere wedstrijd zit je te wachten op die ene mooie beleving: die mooie goal, of die uitstekende scheidsrechter die goed met de voordeel regel kan omgaan. Die verwachting met iedereen delen tijdens een biertje of een kopje koffie in de rust.

En als dat alles er niet is, dan is er ook bij mij berusting.....maar kijk ik al weer uit naar de volgende wedstrijd.